

LVdovicus filius fuit Caroli Magni (qui Ger-
maniã, armis, pietate, & templis auxit) & Hil-
degardis ducis Sueviã filia. A parentibus bonis
disciplinis & uirtutibus omnis generis institutus
fuit, unde effectũ ut esset mitissimĩ ingenij & mox
mãsuetudine omnibus amabilis. Puer penẽ Aquĩ-
taniã principatum obtinuit, patris iussu, atq; tum
præclaros labores aduersus Hispanorum tyran-
nos suscepit, ita ut multas ipsorum ciuitates uiuẽ-
te patre, in suam potestatem redegerit. Hinc à pa-
tre magnatum consilio consors imperij factus. In-
tellecta itaq; patris morte, quamprimum Aquis-
granum uenit, atque eius testamento recensito, le-

gata uideiissimẽ distribuit, atque statim à regni proceribus Imperator saluta-
tus est. Inde diuersarum gentium legatos audiuit, partimq; cum ijs pacem no-
uam sanxit, partim cum alijs ueterem instaurauit. Ante omnes uerò legatos
Michaelis Constantinopolitani Imperatoris amicitiam suam petentes, & li-
bros Dionysij de cœlesti hierarchia dono ferentes, benigne audiuit, atq; ho-
nestissimẽ donatos remisit. Postea à Steffano Pontifice Romano, eius nomi-
nis quarto. Remis est unctus, ac Imperiali diademate coronatus. Cum autem
is septem tantum mensibus sedisset, atq; Paschalis in demortui locum esset sur-
rogatus, sine Imperatoris consensu, Paschalis ipse ueniam deprecaturus Impe-
ratorem supplex accessit. Hunc autem Imperator per Bernardum Longobar-
dorum regem & Arelatensem antistitem reuerenter suscepit, ac agnita culpa,
dataq; fide, ne posthac in huiusmodi Imperij læderetur authoritas, Romam
remisit.